

Grzegorz Uzdąński *Wypiór*

Wypiór to książka zaskakująca, zabawna, przedziwna. Można nazwać ją sylwą współczesną łączącą elementy biografii Adama Mickiewicza, historię pary trzydziestolatków mieszkających w Warszawie nieopodal płonącej *Tęczy* przy Placu Zbawiciela oraz pastiszowe fragmenty opisujące tytułowego Wypiora. Uzdąński tworzy karkołomną opowieść o naszym wieszczu, który zamknięty w trumnie w drodze ze Stambułu grasuje na statku jako wampir uśmiercający kolejnych pasażerów, a jednocześnie mieszka w szafie w domu Marty i Łukasza. Wypiór wspomina dawne czasy, koresponduje mailowo ze swym przyjacielem Żegotą, natomiast wieczorami ogląda w teatrze przedstawienia „Dziadów”.

Oprócz nawiązań do życia Mickiewicza można znaleźć w *Wypiorze* diagnozę współczesności, popkulturowe klisze, na których rozpoznajemy nas samych. Autor wykorzystuje romantyczne dziedzictwo, nawiązuje do konkretnych tekstów i form gatunkowych. Jednocześnie tworzy opowieść zabawną, błyskotliwą, pełną aluzji literackich i humoru. Warto sięgnąć po tę książkę, aby spojrzeć na Mickiewicza mniej poważnie, ale za to z dużą sympatią.